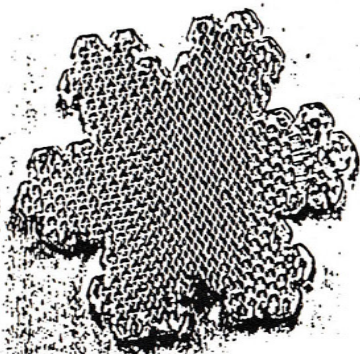
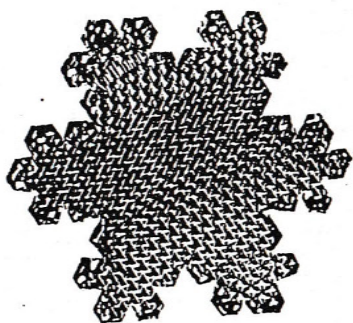
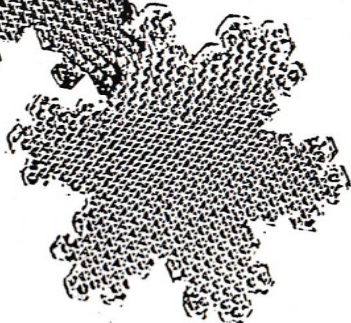
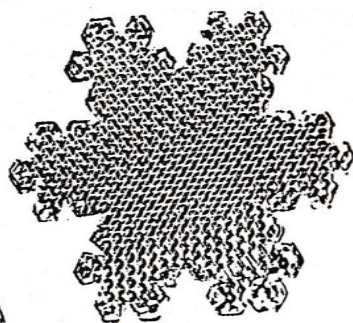
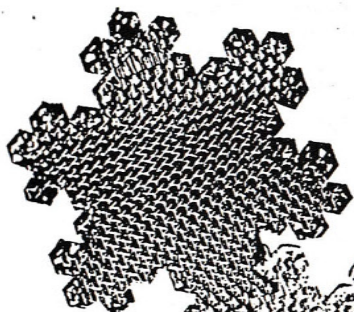

TÖHNA

1. 1987

YHDESSÄ ONNISTUU...

Vai onnistuuuko? Ainakin pitäisi, sillä partio opettaa meitä toimimaan yhdessä, kasvamaan yhdessä ja olemaan yhdessä ja kaikesta yhdessäolosta johtuen ja juuri sen takia, opettaa kunnioittamaan toista ihmistä ja hänen tekemää työtä.

Tai niin ainakin pitäisi tapahtua, mutta ei se olekaan aina niin yksinkertaista ja helppoa. Helposti tulee arvostettua vain sitä henkilöä, jonka työ näkyy ja josta saattaa olla jotain henkilökohtaista hyötyä. Aina ei läheskään tule arvostettua sitä ihmistä, joka tekee työtään itsekseen ja hiljaa...usein vielä sellaista työtä, josta on kaikille iloa ja hyötyä, vaikka se ei suoranaisesti näyäkään.

Näin se on koulussa ja työpaikalla ja näin se on myös TapMessä, tasan ei käy onnen lahjat tässä maailmassa. Mutta niiden tasoitamiseen auttaa omalta osaltaan toiselta henkilöltä saatu hyväksyminen, arvostus ja kunnioitus...tuskinpa kukaan on niin itsevarma, ette kyseisiä asioita kaipaisi.

Ja kun yhdessä yritetään oppia pitämään sitä toista henkilöä yhtä arvokkaana kuin itseämme, niin onnistutaan.

Maija

TÖHNÄ 1/1987

JULKAISIJA: TAPIOLAN METSÄNKÄVIJÄT RY

PÄÄTOIMITTAJA: Maija Laine

TOIMITUKSEN OSOITE: Äyräpääntie 12
02140 ESPOO

TOIMITUSSIHTEERI: Liisa Heikinheimo

PAINOPIIKKA: Nuorisotoimisto, Kauniainen

Avustaneet tässä numerossa: Jykä, Laura, Tomi, Tomi, Ahmat, Makke, Peki, Molski (valokuvat)

Seuraava TÖHNÄ ilmestyy toukokuussa

tapahtui 5.2.1987

Oikeastaan varmaan aika paljon muualla, Keijuniityntien kololla kuitenkin lippukunnan VUOSIKOKOUS. Isoja ja pieniä TapMelaisia oli varsin vähän paikalla, vain 16 ja kun lippukunnan jäsenmäärä on kuitenkin 139...No, loput olivat varmaan siellä muualla ja toivottavasti heillä oli hauskaa...

Meillä ainakin oli, tai jos nyt ei ollut hauskaa niin ainakin hiljaista. Totutulla tyyliillä meni läpi viime vuoden vuosikertomus sekä tilinpäätös ja saman hiljaisuuden vallitessa myös tämän vuoden toimintasuunitelma ja talousarvio.

Oikeastaan tilanne on hyvä, missään ei tunnu olevan mitään vikaa...ehkä olemme sitten täydellisiä, ainakin vuosikokouksissa, muualta onneksi löytyy vikaa ettei ylipistymään pääse... ja kuka nyt oikeastaan haluaisi ollakaan täydellinen...

Asiaan, lippukunnan uusi hallitus valittiin ja eikä me nyt olla niin passiivisia kuin joku voisi kuvitella, sillä uuden hallituksen kokoonpanosta jouduttiin äänestämään...edistystä sekin. Muutosta viime vuoteen on paljon, toivottavasti ei liikaa. Joka tapauksessa, hallitus on nyt:

Markus "Molski" Henriksson, lippukunnan johtaja
Kimmo "Komppi" Pekola, lippukunnan apulaisjohtaja ja rahastonhoitaja

Liisa "Lilli" Heikinheimo, sihteeri ja sudenpentujen toiminta

Jyrki "Jykä" Tammivuori, vartiolaisten toiminta

Pekka "Peki" Sarpila, kämppäisäntä

Maija Laine, Töhnä

Eva Hinds

Kari "Liru" Rouhiainen

Risto "Ripa" Vuorenrinne

Riiko "June" Vormala

KIITOKSIA

Jouluretken retkimaksun yhteydessä kerättiin vapaaehtoinen Karhunpesän paloturvallisuuden parantamismaksu ja saimme yhteensä 750 mk. SUURKIITOS seuraaville mukaville henkilöille:

Satu Hietanen

Jarkko ja Markku Tolvi

Pekka Elomaa

Lilli Heikinheimo

Ville Juola

Tiina Remes

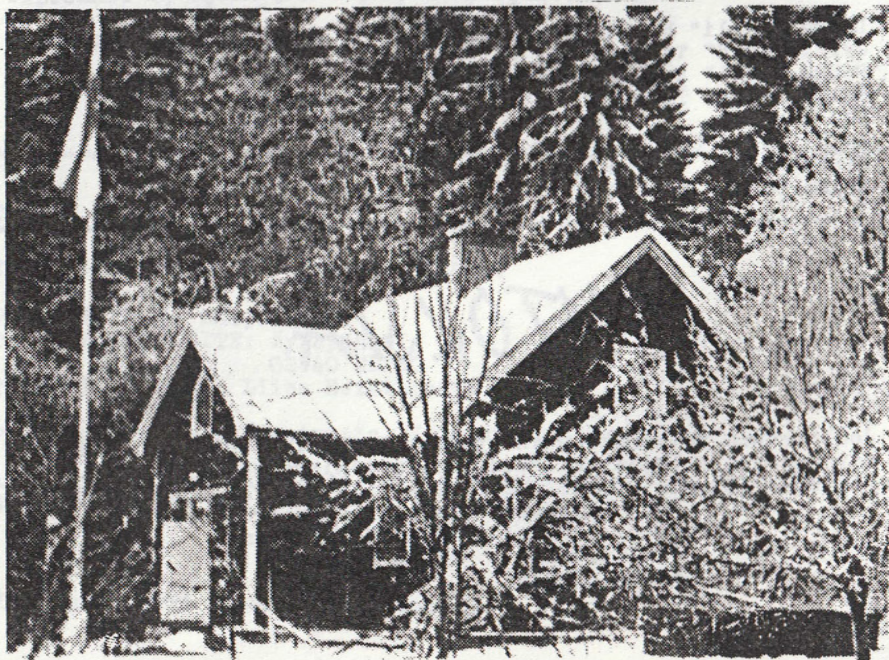
Elina Ämmälä

TAPIIRIN TALVILEIRI KARHUNPEJÄLLÄ

6-8.2.1987

Bussimme lähti ja saapui Lo-
pelle illansuussa, suojaisan
sään vallitessa. Jaettuamme
itsemme telttakuntiin aloi-
timme puolijoukkueiden pysty-
tyksen. "Ne" nousivat pystyyn
vaihtelevalla menestyksellä.
Tulen sytyttyä kaminoinhin al-
koi teltta lämmitä. Leiriläis-
ten kömmittyä pusseihinsa,
jaettuaan sitä ennen kipinä-
vuorot, ryhtyi Mikko töihin
sä toisten nukahtaessa.

Haikki

Hienot nopat syntyivät vartsulaisten taitavista käsistä ja haikki oli valmis alkamaan. Ensimmäiset puskiput uraa umpihankeen rastilta rastille. Ennen ruokarastia leikimme lääkärinä, kirvesmiehenä, uhkapeluria ja viestimiestä. Ruokarastilla söimme lämpimiksemme kuumaa keittoa ja nuotio lämmitti loput, mikä keitolta jäi kylmäksi. Tässä vaiheessa päätettiin lyhentää reittiä rasti 8 pois. Silti jäi voimaan pantomiimi, hylkeenmetsästys sekä myrskärin kokoaminen. Viimeinen rastiväli tultiin kirin merkeissä ja maalissa odotti kuuma mehu.

Iltanode

Lauantai-iltana vietetiin suurta eskimoalheista iltanuotiota kämpän pihalla, nuotion lämmittäessä hytiseviä leiriläisiä. Illan emännät (HaSit) juonsivat kertomusta kahden tutkimusmatkailijan retkestä heidän etsiessään eskimokylää. Yleisö avusti leikein ja lauluin.

Alotimme retken kisaillen hylkeiden kanssa, mutta päädyimme valaan vatsaan. Vapauduttuamme sieltä kohtasimme hurjan jääkarhun, jota rupesimme metsästämään. Nuotion hiipussa kokoontuimme sisaruspiiriin.

Sauna

Ensimmäiset klapit työnnettiin saunan kiukaaseen aamupäivällä. Löylyhuone toimi lämmittelypaikkana pitkin päivää. "Vilukissat" pitivät tulta yllä vaatteiden kuivattelun ohella. Likaisina ja hikisinä vaivuimme saunan lumoihin...ja puhtaina ja virkistäytyneinä lähdimme saunasta puhtaat vaatteet yllämme.

Ruokailu

Kati Banskun avustuksella kokkasi leiriläisille maistuvia ja suussa sulavia ruoka-annoksia. Ateriointi tapahtui Karhunpesän sisätiloissa.

Olympialaiset

Kisailimme sunnuntaina toisiamme vastaan olympialaisten merkeissä. Lajeja oli mm. lumifudis ja köydenveto. Kukaan ei käynyt dopingista. Lumiveistoksia rakenneltiin parin joukkueen voimalla.

Purku

Termitit iskivät telttojen kimppuun sunnuntaiamuna puhdistaen ja pakaten ne, omia tavaroita tietysti unohtamatta. Teltat olivat viikonlopun aikana jäätyneet maahan kiinni ja niiden irrottaminen oli totista työtä, mutta urastus tuotti tulosta ja kaikki teltat saatiin kotiin.

Loppu hyvin, kaikki hyvin...Oli ihan mukavaa, vaikka välillä
oli vähän kylmä...Ensi vuonna uudestaan...

Laura Jyväskylä

Muistojen joukkoon jäävä redu alkoi Tapiolan infolta pe 16.1. klo 17.30. Vanhempien autoissa matkasimme EPT:n kämpälle Myllykselle (Myllyjärvelle). Viimeiset sadat metrit rämmimme lumessa, kun autot eivät päässeet aivan perille saakka. Viimein saavuimme tavoitteesemme ja pysähdyimme ihastelemaan tulevaa asuinmökkiamme. Kämpässä oli jopa sähköt, joten kylmyys ei kauan vaivannut meitä. Niin tosiaan, ME= 11 vartiolaista ja 5 johtajaa. Mukana olivat KOJOOTIT (ME!), Nallet ja 2 Carottia. Päälylystönä Jykä, Peki, Eva, Katja ja Makke (joka lähti välillä pois).

Heti kotiutumisen jälkeen meidät jaettiin 4 reduvartioon. Tässä vartiot ja niiden kokoonpanot:

ONNETTOMAT= Tomi (Rahola), Hanski, Ibu
 RAMBOT= Tomi (Ojala), Tuua, Milli
 KOBRAT= Pikkumad, Anka, Minna
 TAISTELUPARI= Reiska (Dempsey) & Asta (Makepeace)

Tämän hauskan (?) jaottelun jälkeen kaikilta takavarikoitiin kellot. (Saimme ne vasta sunnuntaina takaisin, emme siis tienneet koko redun aikana, mitä kello on.) Sitten alkoi koulutus. Aiheina mm. "millainen VJ:n tulee olla", "johtajatyypit", "VJ:n tehtäviä" ym. Välillä kävimme ulkona riehumassa.

Iltanotskilla leikimme hupaisia leikkejä ja lauloimme Jykan kitaran säestyksellä. Notskin jälkeen ryövimme makuupusseihin. Yö sujui henkevien juttujen parissa ja nukahdimme kello... (...ehkä noin 5?)

X X X X

Heräsimme kello 6. (Herätysaika kerrottiin vasta sunnuntaina meille) Toisena päivänä teimme kaikenlaista. Leikimme ulkoleikkejä, söimme ja kuuntelimme luentoja aiheista: "koulutus", "vartio", "leirit ja retket", "leikit" ym. Kiersimme luontopolun Myllyjärven ympäri ja matkalla vastailimme hauskoihin (?) kysymyksiin (a la Peki). Toinen päivä sujui suhteellisen nopeasti. Vartiolaisten suunnittelemalla, repäisevän hauskan iltanotskin jälkeen menimme nukkumaan. (Makke kertoi myöhemmin, että kello oli nukkumaan mennessämme 22).

X X X X

Sunnuntaina heräsimme kello 5.30. Kuuntelimme jälleen luentoja, tällä kertaa aiheina toiminnan suunnittelu. Sovelsimme asiaa suunnittelemalla erilaisia asioita. Välillä kävimme hangessa hyppimässä tai söimme herkullista makaronilaatikkoo a la Eva & Katja. Kellomme palautettiin ja nukkumaanmeno- ja herätysajat kerrottiin. Lopuksi käsittelemme TapMen historiaa ja saimme siitä kertovia papereita. Saimme myös SP:n retki- ja leiritoiminnan turvallisuusohjeet ja jokamiehen oikeuksia käsittelevän kirjasen. Klo 16 aikoihin vanhempien autot saapuivat ja kotimatka alkoi.

Ja kotona riitti kerrottavaa...

à la Tomi & Tomi

unicef + scout

= UNISCOUT

UNISCOUT on projekti, jossa me partiolaiset voimme toteuttaa ihannetta, me "RAKENTAA YSTÄVYYTTÄ YLI RAJOJEN". Toimimme yhdessä Unicefin, Waggsin, Wosmin ja nepalilaisten partiolaisten kanssa. Tarkoituksena on parantaa ÄITIEN JA LASTEN ELINOLUJA NEPALISSA.

Nepal sijaitsee Kiinan ja Intian välissä. Sitä kutsutaan Himalajan tyttäreksi, ja myös maailman korkein vuorenhuippu, Mt Everest (nepalin kielellä Sagarmatha) on Nepalissa. Nepal on kuningaskunta, jossa on lähes 17 miljoonaa asukasta.

Partiotoiminta Nepalissa on alkanut vuonna 1952 kuninkaallisen perheen suojeluksessa. Partiotytöt ja -pojat kuuluvat samaan järjestöön, mutta toimivat erikseen. Uniscout-rokotuskampanjaan tytöt ja pojat osallistuvat yhdessä. Myös Nepalissa partiolaisten tunnus on "OLE VALMIS"; lupauksessa ja laissa vilisevät meille tutut luotettavuus, isämaallisuus, avuliaisuus, kohteliaisuus ja eläinrakkaus.

JETI eli lumimies,
joka asuu Himalajalla
lumirajan tuntumassa.

Uniscout - tempaus

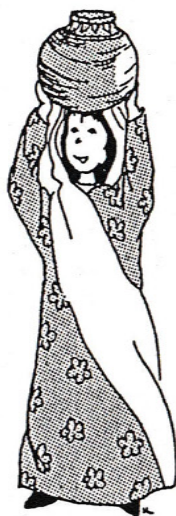
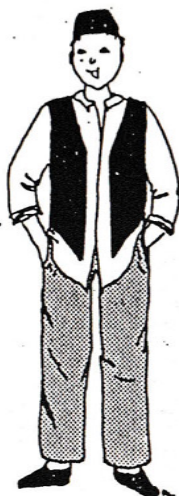
PARTIOVIIKOLLA 20.-26.4.partiolaiset kautta maan osallistuvat Suomen Partiolaisten ja K-kauppojen yhteiseen HYVÄNMIELIEN-TEMPAUKSEEN:Partio-asuisina autamme iltaisin ja lauantaina 25.4. läheisessä K-kaupassa: keräämme ostoskärkyjä,pakkaamme ostoksia ja kannamme kasseja,avaamme ovia etc.K-kauppiaat maksavat palvelustamme suoraan SP:n Uniscout-tilille.K-kauppoihin järjestetään myös lipaskeräys.Hyvärmielen-tempaustamme on luvattu mainostaa lehdissä,televisiossa ja paikallisradioissa.

Projektimme konkreettinen tavoite on ROKOTTAA YKSI NEPALILAINEN LAPSI YHTÄ SUOMALAISTA PARTIOLAISTA KOHTI,eli noin 75000.Yhden EPI-rokotteen hinta on noin 30 mk, ja se antaa suojan kuutta tappavaa tautia vastaan:

TUHKAROKKO
KURKKUMÄTÄ
HINKUYSKÄ
JÄYKKÄKOURISTUS
POLIO
TUBERKULOOSI.

Jokaisella Tapmelaisella on mahdollisuus suorittaa UNISCOUT-MERKKI. Kolojen seinille ilmestyy juliste ja merkkivaatimukset.Merkin suorittamisesta tai suorittamatta jättämisestä päättäköön kukin lauma ja vartio keskenään.Mukavaa olisi jos kaikki kuitenkin olisivat kuulleet jotain tempauksesta ja leikkineet yhtä nepalilaista leikkiä tms.Nepalilaisia ruokaohjeita,askarteluvinkkejä,satuja ja lisätietoja saa lilliltä (puh 466659) ja vj:t myös Jyväskylä. |

Jos haluat tukea Uniscout-tempausta,voit lahjoittaa haluamasi summan suoraan tilille:

Suomen Partiolaiset/Uniscout
SYP Oulunkylä 222138-5020

TALVIRIEHA

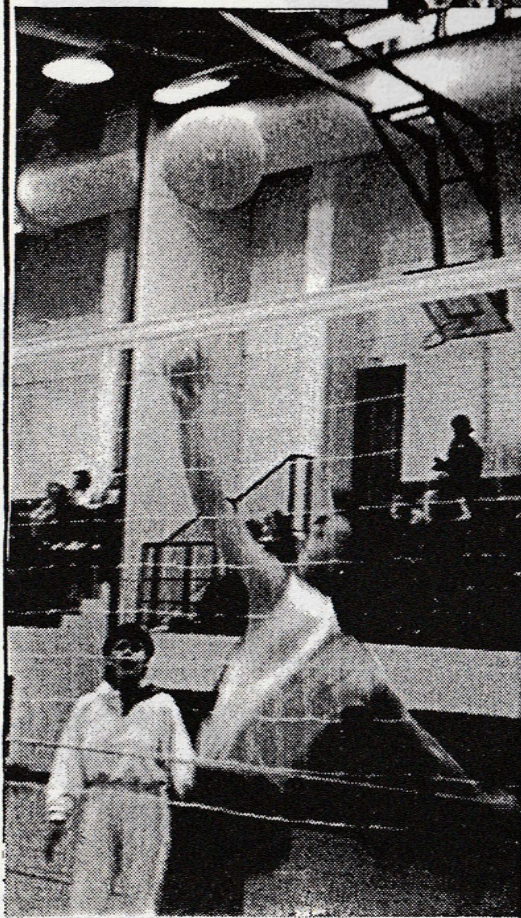
15.2.1987 Laajalahdessa

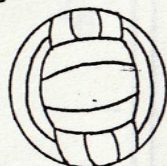

Ept:n
LENTIS-CUP
20.12.1986

TAPMEN JOUKKUE LÖYSI MYÖS
ITSENJÄ TUONA KYSEISENÄ
PÄIVÄNÄ ESPOONLAHDEN
URHEILUHALLISTA JA VOITTO
TIETYSTI KIILTELI SILMISSÄ.
HUUTAHAN DELIN JÄLKEEN
VAATIMATON JOUKKUEEMME
PÄÄTTI KUITENKIN ANTAA
MUIDEN VOITTA... ETEI
KENELLEKÄÄN TULISI PAHA
MIELI... JA
KYLÄ ME SIT-
TEN ENSI
KERRALLA !!!

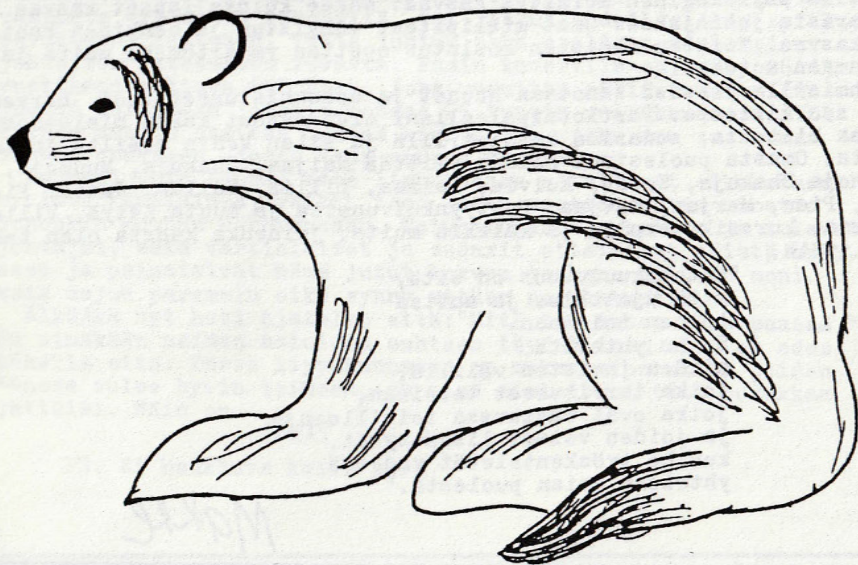

AHMAT

Ahmat on syksyllä -86 perustettu vartio. Vartiolaaisia on 7 ja heistä huolehtii 2 johtajaa ja koko vartio on tietysti TAPME-laatua.

Tähän laadukkaaseen joukkoon kuuluvat: MIKKO KEINÄNEN, joka käy säännöllisesti kokouksissa, on hieman huolimaton mutta hyväsydäminen. MIKKO LAAKSO, käy joka toisessa kokouksessa, silmälasipäinen totteleva poju. TAPIO HARJAPÄÄ, urheilunuorukainen joka käy kokouksessa silloin kun Laaksokin, rehti ja reilu partiolainen. PEKKA LEIVO, kutsutaan Lapuskiksi, käy aina kokouksissa, huumoripartiolainen joka osaa koko tukun vitsejä. MARKKU VARIS, tulevaisuuden lätkäpelaaaja, käy kokouksissa harvoin, partionimi on Murkku. JUHA SARMAVUORI, käy aika harvoin kokouksissa, Lapuskin kaveri, rauhallinen poika. ANTTI ÄMMÄLÄ, osallistuu retkille ja leireille aina kun järjestetään, vartiomme vanhin ja viisain.

Johtajat: JUKKA "MAD" ELOMAA, rauhallinen ja viisas johtaja, vartiolaisetkin pitävät ja sanovat: "Mukava johtaja." JUKKA "JUPI" SARPILA, kaikin puolin tai ainakin melkein täydellinen johtaja, vartiolaiset sanovat: "Ei Jupi ole niin paha kuin te luulette, se on vielä pahempi."

Maken utinat

Talvilleiri on onnellisesti ohi ja viimeinen vastuullinen työ on ohi tältä vuodelta. Leiri oli hyvä ja leiriläisillä oli hauskaa, mitä nyt välillä palellutti.

Nyt viimeisenä "siviili"-iltana kun ajattelen, mitä 11½ vuotta partiossa on antanut on luettelo loputon. Kuuden vanhana aloitin innokkaasti sudarina Auran Tähtipojissa, lauman nimeä en muista. Hyppy välillä toiseen lippukuntaan ja takaisin ATP:hen. 13-vuotiaana muutto Espooseen ja siirtyminen TapMe:en.

Masin, Tyypin, Lassin, Pekin ja Jykan kanssa on tullut kohellettua soita pitkin, Lopella saunottua ja jäätynyttä varpaita sulateltua. Kattilajärven kesäleirillä ensi kosketus johtajuuteen. Vartiota on tullut myös johdettua, tosin vain ½ vuotta. VJN:n sain Molskin jäljiltä 2 vuotta sitten ja tässä sitä nyt ollaan, vapaana kuin taivaan lintu.

Jaa, että mitä muistoja...sudarina jouduttiin Jykan kanssa melkein jalkapuhun, sellaiseen julkiseen. Vartiolaisena lainattiin tulitikkua naapuritalosta, kun kaikki vartiosta olivat unohtaneet moiset taikavekkeet. Muistot säilyvät mielessä ja vanhoja valokuvia selatessa tulee mieleen, mitä on jo unohtunut.

Partion merkitys iän karttuessa muuttuu. Sudarina ja vartiolaisena partio on paikka leikkiä ja seikkailla. Vanhempana (=johtajana) partion psykologinen merkitys kasvaa. Näkee kuinka lapset kasvaa sudarista johtajaksi. Omat mielipiteet vahvistuu ja henkinen kantti kasvaa. Toisten ihmisten koulutus opettaa ymmärtämään muita ja antamaan anteeksi.

Ihmisille yleensä sanotaan huonot ja epäonnistuneet teot, harvemmin saa kiitosta. Partiotaipaleellani olen saanut kaksi mieleenpainuvaa kiitosta, sudarina kesäleirillä ja eilen VJN:n eräiltä johtajilta. Omasta puolestani haluan kiittää Maijaa, Shakuja, Muumeja, Vanhoja Shakuja, Setää, Kuivia, Kairaa, Lilliä, Sailaa, Junea, Figua, Piaa, Merjaa, Katjaa, Pystyynkuivuneita ja muuta Ketyä, Villeä, Pekkaa, kurssikavereita ja kaikkia muita, joidenka kanssa olen tehnyt työtä.

"Yhteenkuuluvuus on sitä,
että ajattelee ja auttaa
toinen toistaan.

Se on yhteyttä
niiden ihmisten välillä,
jotka tarvitsevat toisiaan,
jotka ovat vastuussa toisilleen,
ja joiden voimat lisääntyvät,
kun he työskentelevät yhdessä
yhteisen asian puolesta."

Makke

solmukohtia

Sain tässä äsken tiedon, että minulle lankesi vuoro kirjoittaa Solmukohtiin ja heti nousi päähäni muutamia, osin ihmeteltäviäkin asioita.

Ensinnäkin, minut nimitettiin hiljattain kämppäsännän virkaan ja mikäs siinä, onhan kämppä nyt entistäkin ehommassa kunnossa. Mutta, mutta...Miksi siellä esim. siivoaminen on niin vaikeaa? Tekeehän jokainen kotonakin varmasti osansa kotitöistä, tai ainakin pitäisi tehdä. Toinen vaikea asia on halkojen hakkuu. Usein kysytään: "Mitä hyötyä tästä on minulle/meille?" Jokainen voi miettiä miltä tuntuisi tulla kylmään kämppään, jossa ei olisi halon halkoa hakattuna. Tuon kysymyksen esittäminen osoittaa sosiaalisen ajattelukyvyyn puutetta. Ei kyetä ajattelemaan asioita muuten kuin oma napa keskipisteenä. Osasyynä tähän ajatteluun voi olla myös laiskuus, joka on onneksi verrattain helppo korjata.

Jopa omassa lippukunnassamme, lähinnä johtajiston keskuudessa esiintyy eripuraisuutta. Ei esimerkiksi suostuta toimimaan itselleen epämieluisan johtajan kanssa yhteistyössä. Jälleen keran olisi syytä mennä itseensä ja miettiä miksi tuntee vastenmielisyyttä. Olisiko syy kenties omien korvien välissä? Tämä ilmiö esiintyy myös siinä ettei haluta takaisin aktiiviseen toimintaan vanhoja TapMelaaisia, jotka ovat olleet syrjässä muutaman vuoden, mutta haluaisivat asettaa kokemuksensa lippukunnan käyttöön. Tähän syrjintään syyllistyvät saattavat sitten kirkkain silmin väittää että lippukunnasta puuttuu täysi-ikäisiä johtajia. Tämä on totta, mutta tilannetta voisi parantaa omalta osaltaan toivottamalla "vanhat parrat" takaisin.

Huolestuttava ilmiö on johtajien kypsyminen, loppuun palaminen, burn-out...mitä termiä sitten halutaankin käyttää. Tähän on syynä se, että koko lippukunnan työmäärä kasaantuu yhden, kahden tai ehkä kolmen henkilön harteille muiden pakoillessa vastuuta erilaisia tekosyitä -tai joskus todellisiakin syitäperusteena käyttäen. Tästä johtuu ehkä osaltaan vanhempien johtajien katoaminen kuvasta. Ensin kaverille on lyöty 16-17 vuotiaana valtava työmäärä, joka uuvuttaa aktiivisuuden kun joutuu hoitamaan jotakin hommaa 25 tuntia vuorokaudessa. Tälläinen rasite saattaa lähteä kiertämään, joku muu saa saman taakan osakseen, josta taas seuraa kypsyminen.

Lopuksi voin sanoa, että lippukunnan asiat ovat oikeastaan hyvissä kantimissa, vaikka tämä juttu saattaa antaa aihetta johonkin muuhun näkökantaan. Toivottavasti nykyiset ja tulevat johtajat, sekä vartiolaiset ja sudarit ottaisivat näistä opikseen ja painaisivat nämä jutut korvan taakse. Silloin moni asia sujuu paremmin eikä synny mitään nurkkakuntia.

Älkääkään nyt heti ajatelko että: "Mitä toi tossa taas paasaa." En minäkään näiden asioiden suhteen täydellinen ole, en edes lähellä sitä. Tässä lippukunnassa on mukavaa porukkaa joiden kanssa tulee hyvin toimeen, en minä mielelläni tätä porukkaa jättäisi. Näin on.

Peki

PS. Ei haukkuva koira pure.

Luokitellut ilmoitukset

SP on vihdoin hyväksynyt ruskean partiopaidan sinisen tasavertaiseksi kumppaniksi MYÖS ULKOMAILLA!	Myös VJN:n johto (sähkö-sellainen?) -- on vaihtunut; tosin pysyen yhä Tammivuori-dynastiassa.
Mikä tiedoksi esim. jollekin niistä monista Klemoloista, joka on lähdössä Jamboreelle kengurumaa-	Makkekin on nielaistu Harmaaseen Massaan.
Voitimme ylivoimaisesti Piirin joulukalenterien myyntikisan myymällä 14 kalenteria per nesso. Toiseksi tulleet Toimen Pojat ja Hespartto hyvänä kolmosena olivat kaupanneet vain vaivaiset 10 kappaletta.	Mutta nieleskeleminen on (onneksi) jäänyt puoleenväliin, koska poika tuntuu viettävän enemmän aikaa kotona kuin kassulla.
Saamme palkinnoksi Nigerin.	Mankkaan slangi ja kytkentäkaaviot ovat nyt auttamatta OUT, sillä nyt ovat IN venttiilit, kassut, kessut ym. sotkut.
Mikä siis ei ole mikään nigerialainen partiopoika iloksi Tapmetypyille, joilta on viety kullat Valtion Leipiin.	Kaivamaan jääneet (ei pojat eikä kaivinkoneet) kirjoitelkaa: Marko Tammivuori PuhK/ESVP/Viestir PL 5 11311 Riihimäki
Vaan siis 5 hengen telttä, jollaisissa nukuttiin Sindbadillakin. Ääntyy naigeri.	Kyllä Molski on oikein mukava poika; en minä sillä, ja tunnetusti pihi, niin että pihdanee nyt verbaalista lahjakkuuttaan yo:hon.
Olemme todenneet uuden lippukunnanjohtajame olevan ääretön lusmu, kun ei se edes suostu kirjoittaan muutamaa ylistävää sanaa itsestään Solmukohtiin.	Siis antanemme anteeksi....
Onneksi Pelastuspalvelu Sarpila astui jälleen kehiin.	Mutta vain tällä kertaa; myöhemmin on näytön paikka.
Aivan: Veka lähetettiin Vaasaan valmistelevaan toukokuista paraatia sinne. Mutta miksi sen pitää kestää 11 kk?	Mutta annameko Kompille, joka lupasi Sopuleille kämpävuoron, vaikka samana viikonloppuna oli siellä Eskimoleiri!!!!
Näin vaalein alla onkin sitten pantu pystyyn puolueeton kiihkoryhmittymä "Veka takaisin lpkj:ksi" jotta saataisiin taas ihanan itserakkaita Fjänksetä-vuodatuksia.	Tietysti voimme syyttää myös mainitun lauman johtajaa kiinnostumattomuudesta lpk:n asioihin.
Asiasta kiinnostuneet voivat kirjoittaa asianomaiselle kansalaisvetoomuksen osoitteella: Alokas Kontinen 3.patteri/VaarPsto PL 61 65110 Vaasa.	Uusi vuosi toi tosin tullessaan myös uuden kämpäpäivän, eli Pekin.
	Joka ylpeilee uusilla mairhinnouskengillä, vaikka likatkin tietää, että ne on jo ihan out.
	Nyt pitäis olla huopavuorinokiat.
	Kissa on poissa niin hiiretkin hyp-pii pöydällä. Antaa hyppiä....putoaminen settuu.

ENSI KESÄN MIELEENPAINUVIN MUISTO...
Tietenkin Lippukunnan oma

KESÄLEIRI

LEIRI ELETÄÄN RITARIENGESSÄ
JA SE ON TARKOITETTU SEKÄ

- JUDAREILLE
ETÄ
- VARTIOLAISILLE

RITARILINNA PYSTYTETÄÄN
POHJAN KUNTAAN, ANSKOGIIN,
ISO-SIMI-JÄRVEN RANNALLE

AJANKOHTA ON KEKKELÄ
KAUNEINTA KESÄÄ:

22 - 26.7. 1987

LEIRIN HINTA 250 MK, SEURAAVILTA
SISÄRUKSILTA 200 MK

LISÄÄ TIETOA
HUHTIKUUN ALKUPUOLELLA

joukkojulkaisu
